

«شهرک رنگین کمان» با رویکرد مدیریت بحران برای بچه‌ها پخش می‌شود

عکس:

چاووش همآوندی جام جم

به توانایی بچه‌ها بیشتر اهمیت بدهیم

داوود منفرد که سال‌هاست برای بچه‌ها فعالیت می‌کند، در «شهرک رنگین کمان» نقش دایی را بازی می‌کند. وی درباره فضای این برنامه می‌گوید: بچه‌ها در این برنامه حضور دارند و خودشان هم بازی می‌کنند و خود را عضوی از برنامه می‌دانند. به همین دلیل لذت می‌برند. این مهم‌ترین نکته برنامه شهرک رنگین کمان است. چون بچه‌ها

گزارش پشت صحنه از برنامه «شهرک رنگین کمان»

همراه گفت‌وگو با عوامل برنامه که از شبکه ۵ پخش می‌شود

آموزش، بازی، سرگرمی

زینب علیپور طهرانی

رسانه

لوکیشنی در شرق تهران

مدیریت بحران شهید آیت‌الله‌اسان در شرق تهران مدتی است میزبان تیم سازنده شهرک رنگین کمان است. این گروه در سوله مدیریت بحران که به شهربازی برای بچه‌ها تبدیل شده، دکور زده‌اند و ضبط برنامه را در این سوله انجام می‌دهند. با راهنمایی نگهبانی این مرکز وارد سوله می‌شویم. با شهربازی کوچک و جمع و جور اما بانمکی مواجه می‌شویم که در کنارش دکور برنامه هم قرار دارد. هنوز ضبط برنامه آغاز نشده و به همین دلیل فرصت داریم تاگشتی در شهربازی بزنیم. سمت راست یک کشتی کوچک قرار دارد و مقداری بادکنک رنگی و بالای آن هم یک خانه درختی کوچک که یادآور دوران کودکی ماست. چون همه ما در کودکی روایای خانه درختی داشتیم برای بعضی از ما این رویا محقق شد و برای عده‌ای هم نه اما رویه‌رو را که نگاه می‌کنیم، تونل کوچکی هست که برای عبور و مرور ماشین‌های برقی بچه‌هاست. بالای تونل هم چراغ راهنمایی است که مدام رنگ‌هایش تغییر می‌کند. کمی عقب‌تر را هم که نگاه می‌کنیم، یک دیوار سنگ‌نوردی برای بچه‌هاست که با رنگ بنفش پوشانده شده. سمت چپ را که نگاه می‌کنیم یک مغازه

دغدغه ما شاد کردن بچه‌هاست

مهیار مجیب یا همان عمو نیما سابق رنگین کمان که در این برنامه ایفاگر چند شخصیت است دراین باره نکاتی را بیان می‌کند: **فرصت طلب همه چی فروش:** من دراین برنامه نقش بستنی چی را بازی می‌کنم که به قول خودش هفت نسل است که بستنی فروش هستند. شخصیت دیگری که بازی می‌کنم آقای پستچی است که بسیار فرد مودب و اهل کار است و خیلی به نظم اهمیت می‌دهد. گریم این نقش بسیار متفاوت از گریم بستنی فروش است. یکی دیگر از شخصیت‌هایی که ایفا می‌کنم همه‌چی‌فروش است. مرد فرصت‌طلبی که دنبال این است مردم دچار مشکل شوند تا از آنها سوءاستفاده کند. **برندبیکه ۵:** کار اصلی من کودک بوده و سال‌هاست در این زمینه فعالیت می‌کنم. در برنامه «رنگین کمان» هم مدت‌ها عمو نیما بودم. از سال ۱۳۸۱ هم نویسنده آن برنامه بودم. از سال ۸۵ هم روی کارگردانی و بازیگری این برنامه متمرکز شدم. تا سال ۹۵ هم با برنامه همکاری می‌کردم. به نظرم عروسک «چرا» ویژگی بسیار متمایزی از سایر عروسک‌هایی داشت که بعد به برنامه اضافه شدند. اصولا محوریت آن برنامه، مجری خاله بود و یک عروسک و زنده‌یاد جعفر بزرگی و چند بچه. اما بعد که با اقبال عمومی روبه‌رو شد، این برنامه به برند شبکه ۵ تبدیل شد. اصولا عروسک چرا در مقطعی آمد و

شهربازی شهرک رنگین کمان

بالای سرمان را که نگاه می‌کنیم یک پل معلق برای تفریح و هیجان بچه‌ها قرار دارد که با پله‌های چوبی و طناب درست شده و ظاهر هیجان انگیزی دارد، البته متعلق به شهربازی است و در این برنامه از آن استفاده نمی‌شود اما زمانی که ما برای گزارش در آنجا حضور داشتیم، یکی از دختر بچه‌ها مدام از مادرش می‌خواست اجازه بدهد از پل معلق بالا برود و بازی کند که اصرارش بی‌نتیجه می‌ماند. در مرکز شهربازی هم دکور «بازی خونه» و بستنی فروشی است. در زمین بازی

در رنگین کمان فقط تماشاجی هستند. البته آنجا هم از شعر خواندن و حضور در برنامه لذت می‌برند اما همین که کنار ما نمایش بازی می‌کنند و خودشان در برنامه دخیل هستند اتفاق مهم و خوبی است. خودشان هم لذت می‌برند و دوست دارند و با انرژی و شور و حال بازی می‌کنن. من هم خیلی دوست دارم کنار آنها بازی کنم. به

کنسرت خیالی

روی کلاکتی که در دست یکی از عوامل هست نوشته شده قسمت ۳۶ را با موضوع فضای مجازی ضبط می‌کنند. همه چیز برای تمرین مهیا می‌شود. نکته جالب این‌که متن سرودی که قرار هست بازیگران بخوانند کنار یکی از دوربین‌ها با خط درشت نوشته و نصب شده است. انصافی که نقش آقای آهنگچی را در این قسمت بازی می‌کند، در حال تمرین با بازیگران دیگر است. در این بخش روایای آقای آهنگچی را می‌بینیم که کنسرت برگزار کرده و در حال خواندن است. یک تور ماهیگیری زرد رنگ هم در دست دارد و بازیگران هم روی صندلی‌های کودک نشسته‌اند و او را با چراغ دوربین تلفن‌های همراه‌شان همراهی می‌کنند. خلاصه که فضای شاد و موزیکالی در استودیو حاکم است. در این بین عروسک‌گردان هم در حال آماده کردن عروسک‌های «ناخدا» و «چی» برای آیتم بعد است. این عروسک‌ها در گوشه‌ای از دکور کنار بادکنک‌ها قرار دارند که عروسک‌گردان، آنها را برداشته و موها و سر و وضعشان را مرتب می‌کند. در نهایت همه چیز مهیا می‌شود تا گروه ضبط این قسمت از برنامه را آغاز کنند. خاله قاصدک هم لباس پوشیده و گریم شده و متن به دست وارد دکور «بازی خونه» شده و با بازیگران صحبت می‌کند. در بخش دیگری از برنامه بازیگران با گوش‌های همراه‌شان بازی می‌کنند و متوجه ورود خاله قاصدک نمی‌شوند. در این بخش قرار است مضرات استفاده بیش از حد از فضای مجازی به بچه‌ها گفته شود. این بخش هم یکی دو بار توسط بازیگران تمرین می‌شود. هماهنگی نهایی انجام شده و با شمارش کارگردان ضبط برنامه آغاز می‌شود.

فرهنگ‌سازی مدیریت بحران به بچه‌ها

مریم وطن‌پور، تهیه‌کننده و خاله قاصدک این برنامه است که پیش از این هم تجربه اجرا در برنامه‌های کودک را داشته و در خصوص ویژگی‌های این برنامه و تفاوتش با برنامه «رنگین کمان» می‌گوید: تلاش مدیریت شبکه پنج بر این مناسات که برند رنگین کمان را

حفظ کنیم. چون سال‌هاست که این برنامه روی آنتن این شبکه می‌رود. البته رنگین کمان به صورت زنده روی آنتن می‌رود و «شهرک رنگین کمان» به صورت تولیدی پخش خواهد شد. ما برای این‌که پتانسیل برنامه رنگین کمان را حفظ کنیم شخصیت‌های همان برنامه را وارد شهرک رنگین کمان کردیم که برای مخاطب شبکه پنج که ببینده رنگین کمان است، شخصیت‌ها شناخته شده باشد. وی همچنین درباره تفاوت این دو برنامه ادامه می‌دهد: یکی از تفاوت‌های این برنامه با رنگین کمان این است که فضای این برنامه بیشتر نمایشی است. یعنی هر قسمت چهار سکانس دارد که در هر سکانس یک موضوع را دنبال می‌کنیم. مجری رنگین کمان درباره موضوعات برنامه هم توضیح می‌دهد: بیشترین چیزی که در این برنامه مدنظر ما است، آموزش ساده درباره بحران‌ها به بچه‌هاست. شاید دقت کرده باشید زمانی که با بحرانی مواجه می‌شویم همه انگشت اشاره را به این سمت می‌گیرند که چرا از کودکی این مسائل آموزش داده نمی‌شود. بنابراین تصمیم می‌براین بود که دست به دست هم بدهیم تا این بلا را مرتفع کنیم. این‌که به بچه‌ها یاد بدهیم در مواجهه با بحران‌ها چطور از خودشان محافظت کنند. یعنی یاد بگیرند بهترین تصمیم را در کوتاه‌ترین زمان بگیرند. وطن پور همچنین می‌افزاید: ما به بچه‌ها غیر مستقیم و با زبان نمایش تکا مهم را آموزش می‌دهیم تا تأثیرگذاری بیشتری داشته باشد. مثلا درباره نشست گاز صحبت می‌کنیم یا درباره سیل یا آلودگی هوا و... شرایط را هم برای بچه‌ها به گونه‌ای مهیا کرده‌ایم که بتوانند در این مانورها شرکت کنند. از موسیقی هم استفاده کردیم تا با تکرار اشعار، مفاهیم مهم در ذهن بچه‌ها بماند. چون من خودم مادر هستم و می‌دانم مانوس کردن بچه‌ها با یک برنامه مقدر کار سختی است. البته که با رنگ و موسیقی و حرف‌های شیرین می‌توان بچه‌ها را به برنامه جذب کرد. ضمن این‌که برنامه ساز باید به روز باشد و خواسته بچه‌ها را در ساخت برنامه در اولویت قرار بدهد تا بتواند در جذب مخاطب کودک موفق شود. چون بچه‌های امروز با دوران کودکی ما بسیار متفاوت است و به همین دلیل کار کردن برایشان خیلی سخت است. این تهیه‌کننده درباره تعداد قسمت‌های این برنامه هم می‌گوید: شهرک رنگین کمان در ۴۰ قسمت طراحی شده است. البته من دوست دارم این برنامه ادامه پیدا کند و فصل‌های بعدی آن هم ساخته شود.

دست به آچار شهرکم

امیرحسین انصافی یکی از بازیگران این برنامه است که درباره ویژگی‌های شهرک رنگین کمان و نقش‌هایی که بازی کرده نکاتی را بیان می‌کند:

«**در این برنامه چه نقش‌هایی را بازی می‌کنید؟**

در این برنامه بازیگران هر کدام ایفاگر چند نقش هستند که اهالی این شهرک را تشکیل می‌دهند و مشاغل مختلفی دارند. یکی از نقش‌هایی که من بازی می‌کنم آهنگچی است که موزیسین است و برای بچه‌ها می‌خواند. شخصیت دیگری که بازی می‌کنم پلیس چی است که پلیس محله است و یک سری نکات را به بچه‌ها آموزش می‌دهد. شخصیت دیگر آتش‌نشان چی است و نکات ایمنی را آموزش می‌دهد. همچنین شخصیت آچارچی که شخصیت همه‌فن حریفی دارد و به قولی دست‌به‌آچار است.

تعمیم می‌کند. مهرداد صباچی، آهنگساز برنامه است که موسیقی بخش‌های مختلف برنامه را با تهیه‌کننده و کارگردان هماهنگ می‌کند. دو دختر بچه‌ای که برای بازی آمده اند از سر کنج‌کاوی از پله‌ها بالا رفته و سری به خانه درختی می‌زنند و آنجا کمک بازی می‌کنند. اینجا لباس بازیگران و دکور برنامه هم از رنگ‌های شاد در طراحی استفاده شده است. یکی از دوربین‌ها را بالای پله‌ها قرار می‌دهند و دو دوربین دیگر در اطراف دکور. برای تصویربرداری‌های صندلی می‌گذارند که روی آن بوند و تصویر بگیرند. ¶

موزیسین هم میز صدا و کارگردان قرار دارد که ندا وفایی، کارگردان برنامه پشت آن نشسته است. در این بین یکی از بچه‌هایی که در بخش نمایشی برنامه بازی می‌کند، از راه می‌رسد.

دختر بچه دیگری همراه مادرش وارد لوکیشن می‌شود و متنش را می‌خواند و مرور می‌کند. کم‌کم عوامل از راه رسیده و هر کدام مشغول به کار خود می‌شوند. این برنامه با سه دوربین ضبط می‌شود که تصویربرداران دوربین‌هایشان را بررسی می‌کنند. نورپرداز هم نور دکور را بررسی کرده و آن را